

Sancti Anselmi

Sermōes q̄ttor nouissimorū putiles et ne
cessarii: unūq̄ in deuotionis ardorem
et dei timorem induentes.

Thema pheimale.

Animarum salute³ pio zelans affectu: consideransq;
sūme fore necessarium ad salutem studiosam prou-
identiam futurorum. seu nouissimorum meditatio-
nem prouidam cum affectu. tractatulum istum bre-
uem, utilem: et facilem iuxta scientiole mee modū et inge-
nii paruitatem (sūmo dirigente magistro) proponens com-
ponere. curiositatē: ornatūq; verborum curaui contem-
nere. nō hominū curiositatibus deseruire. Sciens q; sicut ait
egregius predictor. Non est regnum dei in sermone: sed in
virtute. Erit ergo adiuuante gratia iesu christi sermo meus:
et predicatione mea: non in persuasionibus humane sapientie
uerbis: sed in ostensione spiritus et virtutis. scripture diuine
dumtaxat eloquii: et sanctorum doctorum sententiis sacris
utens. ad instructionē simpliciū. exhortationē fidelium. exci-
tationem pigrorum, ac obstinatorum duritiam confringendam.
Quia scriptū est. Nonne uerba mea quasi ignis ardēs:
et quasi malleus conterēs petras. Et iterum. viuus est sermo
dei et efficax: et penetrabilior omni gladio ancipiti: pertin-
gens usq; ad diuisionem anime ac spiritus: compagī quoq; et
omniū medullarū. Liber itaq; presens stilo simplici: rudi-
q; traditus. non ornatū uerborum compositus. nō per textu-
ras ratiocinative disputationis: sed permodum exhortative
predicationis editus, quinq; partibus integratur: partes ve-
ro singule per sermones: sermones autem per paragraphos
diuiduntur. In prima parte thema prohemiale premittitur:
permodum tractatus tribus dumtaxat sermōibus adorna-

Prohemīū duos tantū paragraphos continent. In p̄mo tri-
plex incommodum quod incurrimus per peccatum ostendit.
In secundo triplex remediū edocetur. Tractatus continent
sermones tres. Primus docet genus et speciem nostre actio-
nis t̄c. put in tabula rubricarū per ordinē annotat.

a. ii.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Prohemiu.

IN oībus opībus tuis meōrare nouissima tua: et ieterñ nō peccabis. eccl. vii. ¶ paragraph⁹ pm⁹ ¶ Hūanū genus tria incomoda p pctm primi hoīs incurrisse nō tā legimus in scripturis: q̄ sensibiliter expīmur in nobis, videlicet difficultatez ad bonum agendū. imprudentiā ad futura puidendū et pnitatiē ad peccandū. quia per peccatū fuit hōviribus ener uatus/sensibus obscuratus/et actibus deprauatus. Iuste qui dem hō recedēs ab omnipotēte deo: decidit in impotentiā. recedēs a sūmo sapiente: amisit sapientiā. recedens a sūmo bono: pdidit innocentiā. ab his tribus malis oīa mala origi nem sortiunf ¶ paragraphus scds ¶ Deus aut infinite miseri cordie, et pietatis imense: per sapientē diuinitus iuspiratū: cōtra tria prem̄ta dat nobis ppulcherimū documentū: saluberrimū hortamentū: fidelissimū consiliū: et efficacissimuz remediū: dicens ita. In oībus operibus tuis meōrare nouissima tē. Primo nāq̄ excludit negligentiā. secūdo suadet pūdentia. tertio pmittit hominē per hoc ad innocentia reformari. In prīnis ergo excludit negligentia: supponens opa meritorū: cū dicit. In oībus operibus tuis meōrare tē. Exvi q̄ p sermōis/et ex ipso modo loquendi: oñdit vñiquēs fidēlem nō debere ociosū esse /nec pigrū seu negligentē: sed strē nue operantē. De hoīe in statu innocentie dicis' gen. ii. capi. Tulit dñs deus hominē et posuit eū in paradiso voluptatis: ut operaref et custodiret illū. Sed hec opatio erat ei sine fatigatione, tedio/et dolore. Eidē vero post lapsum dictū est. Quia comedisti de ligno ex quo tibi p̄ceperā ne comederes: maledicta terra in opere tuo. in laboribus comedes ex ea cū ctis diebus vite tue. Sequitur. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Et iob. v. dicis. Homo ad labore nascitur: et auis ad volatum. Secundo hortatur sapiens ad pūdentia. cum dicit. Meōrare nouissima tua. In his enim p̄cipue p̄sistit vel dānationis periculū /uel peccatio salutis. Ideo attentissime hortat idē sapiens. ecclā. xxxviii. Memento nouissimorū et noli obliuisci. Tertio pmittit innocentia: cū dicit. Et ineterñ nō peccabis. Cū sūma diligētia consideret vñusquisq;: q̄ fi dele consiliū: q̄ salubre documentū. O consiliū nulla ratione

Prima pars

spernendū. o documentū nulla obliuione delendū: sed poti⁹
cū sumo studio/suma cura et sollicitudine: pviribus adim-
plendū. Docet enī hominē ad puritatē innocētiae reformari
p exercitiū bonor⁹ ope⁹, et circūspectā puidētiā nouissimo
rū. Ad hoc etiā hortat⁹ pastor ecclie petrus. scde petri. i. Fra-
tres magis ac magis satagste: ut p bona ope certā vrām vo-
cationē et electionē faciat⁹. hec enī facientes: nō peccabitis
aliqñ. Ait ergo sapiens. In oībus operibus tuis mēdrare no-
uissima tua: et in eternū nō peccabis.

Incepit tractatus in quo docet qd
Opandū: et p̄tinet para⁹phos. iiiii.

Ad excludendū igis negligentia: q̄ mater est omniū vi-
tior⁹: debem⁹ nos vtiliter occupare in exercitio virtu-
osor⁹ ope⁹. Et circa hoc p̄sideranda sunt tria: videlicet
quid/quare/et q̄liter sit operandū: ut vnuſquisq; diligenter
p̄sideret genus et spēm sue operatiois. scđo fructū et finē sue
intentionis. tertio modū et ordinē sue executionis. In p̄mis
itaq; p̄sideranda sunt opera q̄ facere debemus. sicut inquirūt
iudei a dño Ioh. vi. dicentes. Quid faciemus ut opemur bo-
na opera dei: quibus ille respōdit. Hoc est opus dei ut creda-
tis. Hoc est primū principiū operandi / et fundamentū p̄ma-
riū oīs boni/ videlicet fides: super quovideat vnuſquisq; quō
et q̄ superedificet. Debemus aut̄ opari ope p̄nie: pctōr⁹ flagi-
tia expiādo. Opa mie: pxiōr⁹ miseras releuādo. Opa sapie
celestia contempnādo. Opera perfecte iustitie: diuina cōfilia
adimplendo. **P**aragraphus p̄mis. **P**rima ope nra debet
esse opera p̄nie. q̄a nō est hō qui nō peccet. sicut dicit̄. iii. reg.
viii. capi.. et p̄me iōnis. i. Si dixerimus q̄a p̄ctm nō habem⁹
nosip̄os seducimus/ et ueritas in nobis nō est. Iob quoq; dicit̄
Quis pōt dicere? mundū est cor meū? purus sū a pcto? Ideo
necessē habem⁹ agere penitentiā. Ait enim btūs iōhes bapti-
sta luce. iii. Genimina p̄erarū qs oñdet vobis fugere a ven-
tura ira? R̄ndet aut̄: facite ergo dignos fruct⁹ p̄nie. signāter
dicit dignos fructus penitētie. Neq; enī par d⁹ esse p̄nia ei⁹
q̄ multū peccauit. et eius q̄ pauciora pctā cōmisit, uel ei⁹ qui
guiora, et eius q̄ min⁹ guia p̄petuit. Itē saluator ait luc. xiii
a. iii.